

Nyní se mnoho věcí
mění, ano?
Mnoho, mnoho zákonů
bylo přijato na ochranu
zvířat, hlasy tady a tam.
To je velice dobré,
ale zdá se mi,
jakoby se náhle
mnoho změnilo.
(Ano.) Ve všech zemích.
Dokonce ani Thajsko
nechce reklamy na pití.
Dokonce v Kubě, která
vyrabí doutníky,
lidi teď nemohou
kouřit na veřejnosti.
Ó, můj Bože!
(Vše se mění.)
Nemohu tomu věřit!
Je to neuvěřitelné. (Ano.)
Teď se celý svět pomalu,
pomalu mění.
Jsem velice šťastná. A vy?
Ano. Děkujeme, Mistryně.
Ale je to pro mě stále příliš
pomalé. Je to příliš pomalé.
Kdyby to mohlo být
rychlejší, bylo by to lepší, že?
(Okamžitě.) Kdyby se
hned všechno změnilo!
Už žádná konzumace masa,
už žádná konzumace ryb,
vůbec žádná.
Jenom vegetariáni.
Ale to přijde, ne?
(Ano. S milostí Mistryně.)
Pracujeme, ano.
Pracujeme.
Musíme zapomenout na
všechny naše osobní
problémy. Musíme se
obětovat pro tento svět,
musíme pracovat
pro celý svět, ano?
Pro vaši rodinu.
Protože žijeme tady,
na této planetě, v tomto světě.
Takže musíme pracovat, ano?
Pro nás a pro ně,
aby to šlo rychle, ano?

Aby to šlo rychle.
Jinak naše planeta je
barbarská. Není příliš...
Není příliš bratrská...
Nemůžeme být zatím bratry
s jinými planetami,
jsme trochu níže.
Ano, jak?
Chtěla bych mluvit
o zprávách na Supreme
Master TV. (Ano.)
Chtěla jsem se Vás na něco
zeptat ohledně sdružení
na ochranu zvířat. Budeme
o nich dělat nějaké reportáže.
Fajn. To je dobře.
Je tam také muž, se kterým
budeme dělat rozhovor,
a on dělá kampaň proti
býčím zápasům.
Ano. Nyní je to již zakázáno
v Barceloně, tak je to lepší.
Ve Francii,
na jihu Francie
jsou také býčí zápasy.
Pořádají se tam.
Býčí zápasy? (Ano.)
Na těch zápasech zabíjí býky.
Ó, můj Bože!
Takže chceme udělat
rozhovor s tímto mužem
a chtěla jsem se zeptat, jestli
můžeme ukázat obrázky
na Supreme Master TV,
obrázky, které nejsou pěkné,
ale je to skutečnost
o býcích, kteří jsou
připravováni
na býčí zápasy.
Tak to je. Připravují je na
tyto zápasy.
Snad něco málo, ale...
Je to pravda, že
je to utrpení, ale...
Jenom něco málo, co musíme.
Jenom trochu.
Ukážeme jen něco málo, aby
to lidi viděli a pak se
zaměříme na pozitivní
stránku.

Závěr musí být pozitivní.
Pak pozitivní akce.
Závěr musí být vždy
pozitivní.
Proto teď neukazujeme
příliš mnoho utrpení
jako jiní, ale
mluvíme pozitivně. (Ano.)
Odstraňujeme všechny klece
pro zvířata, pro psy
a to všechno
a ukazujeme, co chceme,
aby lidé dělali.
Řešení.
Ne problémy.
Neukazujeme příliš
problémy, ukazujeme řešení.
Pozitivní obrazy, takže
je lidi mohou následovat,
napodobovat.
Takže to následně dělají.
Ano,
napodobují. Protože reklama
funguje, ano? Ano.
Nemůžeme pořád dělat
reklamu mizérii.
Musíme dělat reklamu, tomu,
co chceme. Ano.
Ukazovat, co chceme. Ano?
Jestli chcete, aby lidi
dělali to nebo ono,
musíme jim to ukazovat.
Ano, vést je.
Musíme vést příkladem.
Příkladem.
Dobrym příkladem.
Ukazujeme také
tu neutěšenou stránku,
ale jenom trochu a pak
hodně, hodně tu pozitivní.
Také říkáte, abychom to
lidem ukázali,
aby si to uvědomili.
Musíme jim ukázat
obrázky například
z jatek,
jak jsou zabíjeni zvířata.
Vím. Je toho příliš mnoho.
A co se týče býčích zápasů,
když ukážeme to,

co nemůžeme vidět...
Dobrá, pošlete to a když
budou chtít, odvysílají to
nebo to nějak
trochu upraví, dobře?
Dělejte všechno, co můžete,
aby jste zachránili planetu,
pomohli světu.
Ukažte jim to rychle, rychle.
Rychleji než toto.
Můj Bože.
Dobrá. Máte nějaké
další otázky?
Ne? To je dobře.
Děkuji.
My děkujeme.
Moc děkujeme.
Ano, ale vy jste tak dobří,
jste tak dobré děti.
Děkujeme.
Děkujeme, Mistryně.
Protože je to již
dlouhá doba,
co jsem tady byla,
co jsem byla
u vás
a vy stále meditujete
a děláte dobré věci
a jste velice hodní,
jste dobrým příkladem
pro druhé
a pozvedáte vaší
zemi a svět,
takže já vám velice děkuji.
Děkujeme, Mistryně.
Je to díky Vám.
Není to snadné.
Je to díky Vám.
Ale stejně, jste
velmi hodní, velmi hodní,
protože to není snadné
v tomto světě,
všude jsou pokušení
dělat hlouposti.
A pro Francouze
je to ještě těžší,
protože milujeme...
Vino, víno.
Ano, víno. (A jídlo.)
Jsou tady krevety a...

Sýry.
S vínem to je těžké.
Je těžké...
A také kouření.
Kouření.
S kouřením a vínem
je to těžké.
Dobře to chápu.
Takže vy, lidičky,
jste velice silní.
Velice pevní.
Hodní kluci. Hodné holky.
Ale ve Francii
se již připravuje
zákaz kouření
na veřejnosti.
To je skvělé!
Chystá se jeho schválení.
Stále o tom zákonu
ještě diskutují.
Najednou celý svět,
všechny země,
skoro ve stejný čas
zakazují kouření
a zakazují reklamu
na alkohol a později
možná i na maso.
Stane se to.
Ano, musí se to stát.
Musí se to stát.
Nastal čas, ano.
Najednou,
všechno kouření
(přestalo) přestalo.
Téměř ve stejný čas.
Mnoho zemí. (Ano.)
A alkohol taky.
Dokonce i alkohol je nyní
špatný. Pomalu je zakazován.
Nebo ho ubývá.
Mistryně,
v Anglii je vědec
jménem
Rupert Sheldrake,
který vědecky prokázal,
že když určité množství
jednotlivců v druhu
vysílá jistou myšlenku,
pak ti ostatní
ji budou následovat.

Ano!
A bylo to vědecky
předvedeno.
Testy udělal již
před deseti lety.
Ano! Tak to je.
Říká se tomu
metamorfické pole.
Ano! Proto když vám
něco říkám, není to
jen pro vás,
ale i pro ostatní.
Na druhé straně,
nezáleží na tom, ve kterém
koutě světa.
(Jsou to myšlenky.)
Ano. Také vysílám zprávy.
Do Iráku, Iránu,
Afriky. Kamkoliv.
Nejenom pro vás.
Poslední rok
mluvíme
o kouření a alkoholu
a teď najednou
to dělají téměř všechny země
ve stejnou dobu.
A ostatní o tom diskutují.
Budou následovat.
Přemýšlejí o tom,
jak to udělat.
„Není to dobré, ale
líbí se mi to. Ano, ne, ano,
ne.“ Trocha bolení hlavy, ale
bude to fungovat. Přijde to.
Společně musíme všichni
mít ten stejný
vlak myšlenek,
stejný směr.
Musíme. Všichni musíme
dohodnout na stejné věci.
Jenom pozitivní.
Ano, jenom pozitivní.
Tímto způsobem máme
velikou sílu.
Tak měníme život.
Tak měníme svět.
A je mnoho škol,
které nyní připravují
vegetariánská jídla.
(Ano, to je pravda.)

Na Floridě
je zákon, Mistryně,
vláda řekla,
že již hlasovala
pro zákon, že v poledne
musí mít školy a podniky
vegetariánské jídla. (Ano!)
Že musejí mít
vegetariánská jídla.
Ano, je to hlavní jídlo
školy.
Ano, je to velmi dobré.
Ano, protože doma
nemáme oběd, dáváme si ho
v poledne ve škole. Ano.
A všude,
tady a támhle.
Roste to všude
jako houby.
Uvidíme, uvidíme.
Jsem nadšená.
Opravdu nadšená.
Ale občas se podívám
a je to pro mě příliš pomalé.
Nemám moc trpělivosti.
Nejsem jeptiška, abych
měla tolik trpělivost.
Pro mě to je,
„Musí to být rychle, teď.“
„Ano, teď!“ „Žádné čekání!
Ne! Není čas!“
Nevíme, zda budeme
ještě zítra žít.
Život je nejistý, ne?
Život není nikdy zaručen.
Nezáleží ani na tom,
kolik peněz dáte
pojišťovací společnosti.
Není jistota, ne?
Proto, „Teď! Teď!
Ano! Ok! Ihned!“
Už to mělo být
hotovo včera.
Ne dnes, ne nyní,
ale včera.
Před včerejškem,
to je lepší.
Ale je to v pořádku.
Děláme, co můžeme.
Už teď děláte to nejlepší,

co můžete, ano?
(Snažíme se, ano.)
Už nyní děláte to nejlepší,
co dokážete, ne?
(Snažíme se.)
To doufám.
(Taky jsme netrpěliví.)
Jinak byste
museli dělat víc, ano?
(Ano.)
Náš život je velmi důležitý.
Náš život, naše tělo,
naš intelekt
jsou velmi důležité.
Proto je musíme
používat pro dobrou věc,
pro svět.
Nesmíme plynout
naším vzácným životem
na nedůležité věci.
Jinak,
zítra zemřeme
a nemáme nic.
A neudělat nic s našimi
životy by byla škoda,
ne? (Ano.)
Ale mi zemřeme jako
hrdinové. Každý z nás.
Zemřeme jako hrdinové.
Tady. Ne omylem.
(podobnost slov hrdina a
omyl) (Jako hrdinové.)
Ok, zemřeme jako hrdinové.
Žijeme jako hrdinové,
zemřeme jak hrdinové. Ano?
(Ano.) Nestaráme se o to.
Říkám vám, že i když
vás chci vidět,
je to pro mě risk.
Protože mí řidiči
normálně řídí velmi dobře,
dokud nenastoupím do auta.
A pak začnou dělat
nesmyslné věci,
pohybovat zrcátkem takhle,
a oh!
Takhle!
A cesty jsou na horách
někdy velmi úzké
a jsou tam velmi

hluboké srázy
a jedna vteřina
stačí
na nehodu.
Obyčejně to nedělá.
Ale vždy je to maya. (Ano.)
Až dosud,
pokaždé, když vyjedu,
téměř se stane nehoda.
Vždy až dosud.
Do tohoto roku.
A když si vezmete
taxi?
Ano, ne vždy
si můžu vzít taxi.
(Nejsou tam vždy.)
Dnes tu není taxi,
nemůžeme žádný zavolat.
A já jsem nevěděla,
že je vždy takový.
Proto dnes
nemám řidiče.
Také někdy nechci,
aby lidé věděli,
kam jedu.
Ano, chci jít zcela tiše,
ale není to vždy tiše.
Mé nervy a mé srdce.
Jako tenhle pán,
jezdí celý svůj život
bez čehokoliv,
bez jakýchkoliv problémů.
Nevím proč je
takový, nepřičetný,
tak jsem ho vyměnila.
Jiný člověk, to samé.
Je to totéž.
A ne na stejném místě.
Ne ta samá věc, ale je to
stejně tak nebezpečné.
Proč to tak je?
Je to neuvěřitelné.
Nemohu vám
říct všechno.
Nemohu vám říct všechno,
co se děje v mém životě,
každý den,
tady a támhle.
Když to není tak,
je to jinak.

Tak o tom nebudeme hovořit.
Nebudeme o tom hovořit.
Ale chci říct,
že je to vždy riskantní.
I když jdu na letiště,
také riskantní. Pro mě.
Ale i tak,
když musím jít, půjdu.
Kdyby ne, nikdy bychom se
tam nedostali. (Ano.)
Ale je to opravdu legrační.
Jsou to všechno dobří řidiči.
Řídí celé své životy,
celý svůj život až dosud.
Možná dvacet let,
nejméně.
Dvacet, třicet let
nejméně.
Někdy jsem si pomyslela,
možná dámy,
nemůžou jezdit
moc dobře, ale muži,
je to stejné.
Doufám,
že počínaje dneškem
budu mít víc míru.
Můžu si vzít taxi.
Ale dnes jsem chtěla
jít na taxi parkoviště
a vzít si odsud
taxi, ale nebyly tam
žádné taxi.
Dnes je svátek.
(Nejsou tam žádné taxi.)
Obyčejně tam čeká
spousta taxíků,
ale dnes
tam žádné nejsou!
Takže jsem se musela
vrátit zpět na letiště.
To mi trvalo víc než
půl hodiny navíc.
Pro začátek,
řídil jednou rukou
a zatím upravoval GPS,
které nefungovalo.
„Nefunguje!“
A pak to auto téměř...
Takhle zařizlo...
Nic se nestalo, ale

nevytvořilo to klidnou
atmosféru jistoty.
Začalo to hned, jak jsem
vstoupila do auta.
Hrál si s tím
GPS mnohokrát.
Řekla jsem, „Přestaň. Dost.“
Ale občas,
když jsem se nedívala,
znovu na to sahal.
Nakonec jsem chtěla říct,
„Jestli na to ještě
jednou sáhneš,
vykopnu tě.“
„Budu řídit sama.“
Poté byl klidný.
Bylo to tak,
takže život není
vždy tak jednoduchý.
I když já jsem zcela prostá,
život prostý není.
Nemůžete říct, že by
byl můj život nudný.
Pořád něco,
vzrušující události.
Ano! Nebo něco...
není to opravdu „dobré“,
ale není to nudné!
Takže pokud si stěžujete
na svůj život...!
Pokud si myslíte, že váš
život není moc dobrý,
pak si vzpomeňte na mě.
Ano... Protože občas
si neberu taxi
moc ráda,
protože někdy
páchnou, někdy mají
uvnitř kouř a z toho
je mi zle.
Ale jezdit s mými lidmi
také není snadné!
Takže nemám
moc na výběr.
Takže děláme,
co musíme
a zbytek bude v pořádku.
Někdy si chci
koupit lístek.
Například,

chci jet druhý den
a pak má sekretářka
rezervuje lístek na termín
o čtyři dny později.
Takže, z 25.
se stane 29.
a ona si toho nevšimla.
Ani mi
ten lístek nedá.
Někdy mi jej dají,
ale je
příliš pozdě.
Říkám, „Ne, to není dobré.
Ne. Musíte to
hned změnit, jinak
nemůžeme jet.“
Takže naštěstí
to někdy můžeme změnit,
někdy ne.
Tak to je!
Myslíte si, že život
je tak prostý? Ne.
Je legrační!
Je neuvěřitelný!
Jak to můžeme udělat?
Meditovat.
Meditovat! Já Medituji.
Já s tím nemám
žádný problém.
Rozumím! Rozumím!
Já medituji! Já medituji
a nedělám nikomu problémy.
Co dělám, dělám zcela
správně, všechny detaily jsou
dobře. Proč tomu je,
že lidé nedělají věci správně?
Protože to nejsou
kvalitní lidé.
To maya pracuje,
aby vám kladla překážky!
I když je to Buddha,
který řídí pro vás?
Nevím o žádném Buddhovi
ve svém domě.
Nemám doma žiadneho
Budhu! Nie veľa!
Aj keby to bol Budha,
neskôr je to takto,
niekedy je to Budha,
niekedy mája,

niekedy Budha!
Nie je to jednoduché.
Nemôžem to preklenúť.
Keď si myslíte,
že je niečo dobré,
vaša úroveň ide
okamžite hore.
Keď myslíte
na niečo negatívne,
vaša úroveň okamžite klesne.
Niekedy musím zísť dole
o jednu alebo dve úrovne.
Inak ma bolí hlava.
Nemôžem pracovať s ľuďmi.
Nerozumejú mi,
Nerozumejú mi,
ja nerozumiem im.
Keď je to mája,
niekedy sme to my.
Například traja muži
žijú spolu.
A keď jeden muž
príde neskoro, tí ostatní
sa okamžite postaví
a ponúknu mu stoličku.
„A keď ide o mňa,
keď ma veziete autom,
neotvoríte mi dvere
a pritom viete,
že ma bolia nohy.“
A niekedy sú
tie dvere auta veľmi ťažké.
Nevládzem tak silno tlačiť.
Vyžaduje to veľa úsilia.
A oni tam stoja
a pozerajú na mňa.
Povedala som: „Je to
naliehavejšie na ulici.
Je to naliehavejšie,
pretože som na ulici.
Keď otvoríte dvere,
je to lepšie, hm?“
Neočakávam to, lebo
si ich môžem sama otvoriť.
Keby som chcela, môžem si
ich otvoriť sama. Nikdy som
nepovedala, že mi musíte
otvárať dvere, ale keď som
videla, ako podal stoličku,
postavil sa a potom

išiel zobrať stoličku,
rozložil ju
a podal ju ďalšiemu,
povedala som:
„My tu jedávame pomaly,
a ak niekto príde neskoro,
je to jeho problém!
Ale na ulici
je to naliehavejšie, nie?
A viete,
že mávam bolesti.
Ale nikdy som nečakala na
nikoho, kto pre mňa pracuje.
Lenže niekedy
potrebujem trochu pomôcť.
Prečo ste to ale neurobili.
A tu,
vo vnútri domu
je to úplne bezpečné.“
Jedávame pomaly,
a potom zrazu
položil svoj tanier
a postavil sa,
vzal stoličku
a ponúkol mu ju.
Tak som zažartovala:
„Niečo v tom je!“
„Medzi vami dvoma
niečo je!“
Povedala som:
„Nerozumiem.
Vy rozumiete?“
Je to veľmi logické
a celkom jednoduché.
Nie je to ani otázka
zdvorilosti.
Nie je to ani otázka
poslúženia majstrovi
alebo žene.
Je to zdravý rozum
medzi priateľmi,
nemá to nič dočinenia
s Majstrom
alebo ženou.
On to ale neurobil,
stál tam
a pozeral sa.
Nechápala som to,
preto som povedala:
„Vôbec vám nerozumiem.“

„Neočakávala som,
že pre mňa niečo urobíte,
ale nechápem vás.
Prečo ste urobili toto
a neurobili ste tamto?“
Pretože mi to
nepripadá logické.
Nie je to logické.
Je to podivné.
Ľudia sú podivní.
Ľudia sú divní.
Vôbec nerozumiem.
Teraz sa smejete,
keby ste ma ale viezli,
možno by ste urobili
rovnakú vec.
Áno! Pretože oni mi všetci
pripadajú normálni.
Všetci mi pripadajú
normálni.
Dokonca majú diplomy.
Sú to lekári,
inžinieri,
sú to riaditelia
veľkých spoločností.
BMW, lekár
alebo inžinier.
Nerozumiem tomu.
Všetky psy
majú rozdielne osobnosti.
Rottweiler je celý čierny.
Skutočne má rád
čierne tiene.
Keby ste mali baterku,
zapínate ju a vypínate,
a jemu sa to naozaj páči.
Skutočne rád neustále naháňa
tie tiene.
Dokáže sa tak hrať celý deň.
Nikdy ho to nezačne nudiť.
Nikdy neprestane.
Ak mu dáte jedlo
alebo zasvietite baterku,
vždy sa radšej bude
hrať s baterkou.
Aj keby bol veľmi hladný,
nebude jesť.
A ďalší pes,
ten ktorý má na tele
tak veľa hnedých škvŕn.

On by najradšej len jedol,
jedol a jedol.
Aj keď mu už dáme
veľa jedla, a ešte
mu oveľa viac pridáme,
aj tak stále kradne mrkvy
a zemiaky.
U mňa v kuchyni
dávame zeleninu do košíkov.
Máme tam
tri police s košíkmi.
Je to ako keď kupujete
v obchode s troma policami.
Navrchu je ovocie,
jablká, hrušky, mangá,
navrchu, v tretej polici.
Do druhej police
môžeme dať zeleninu.
A dole dávame zemiaky,
mrkvu a...
red'kovku a podobne.
On (pes) neustále prichádza
a berie si, čo chce.
a berie si, čo chce.
Niekedy je kyslú kapustu,
niekedy je mrkvu,
a niekedy je surové zemiaky.
Preto teraz,
aj keď tú zeleninu
hneď nepoužijeme,
hovorím svojmu personálu,
že ju musia umývať. (Áno.)
Dobre ju umyť
a dať ju preč,
ináč ju zje,
zakaždým ju zje.
On jedáva dvakrát denne.
Všetky psy jedávajú dvakrát
denne, pretože ak ich skúsíte
kŕmiť trikrát denne,
tak ten tretí raz už nejedia.
Je to príliš veľa.
Ale medzitým
chodí a berie si mrkvy,
zemiaky a zje najmenej
štyri mrkvy denne,
medzi tými dvoma jedlami.
Niekedy ho mrkva
začne nudiť
a zje zemiaky alebo jablká.

Ak nie
jablká v zemi (zemiaky),
potom jablká vo vzduchu.
Takže jedol sám
a nalákal aj ostatných psov,
aby jedli s nim.
Takže teraz viaceré psy
tiež radi jedia ako on.
Lucky, ten malý bišón,
predtým tak nejedával.
A teraz jedáva zemiaky
spolu s Hermitom.
Hermit je mrkvu,
a zoberie zemiak
a dá ho Luckymu,
a jedia spoločne.
A potom príde aj Benny
a Goddy tiež.
Všetci sú zlodeji.
A aby to nestačilo,
keď jem ja,
sadrnú si a čakajú.
Všetky psy sedia pri mne,
všetci sú takto pri mne.
A všetci sa na mňa pozerajú,
akoby vôbec nič nejedli
posledných
sedem, osem rokov.
Pozerajú na mňa
veľmi veľkými očami,
väčšími, než je moje jedlo,
väčšími než moja miska.
Slintajú.
Ako keby som im nikdy
nedala nič jesť.
Keď prídete do môjho domu,
pomyslíte si:
„Chúďatá!“
Čo sú to za ľudia,
čo nedajú psom nič jesť?
Ale nedajte sa oklamať.
Oni jedia príliš veľa.
Ako teraz nejaký doktor
povedal, že jeden z mojich
psov musí držať diétu.
Happy musí mať diétu.
Ona si ale dokáže nájsť niečo
na jedenie, diéta či nedieta.
Napríklad, Happy,
doktor povedal,

že počas siedmich mesiacov
jej musíme pomaly znižovať
dávky jedla.
A teraz,
po štyroch mesiacoch,
by mala jesť
50 percent –
v porovnaní s tým,
koľko jedla predtým.
Fajn, dávali sme jej 50 %,
ale ona stále vyčkáva,
čo ostatné psy nezjedia
a príde dojesť zvyšok,
misku po miske.
Dojedá zvyšky.
Takže všetko spolu
je viac než 100 % –
viac než predtým.
Takže pri nej
nikdy nevieme,
ale inak zje
veľa mrkvy,
veľa jablák, zemiakov,
všetkého.
Niekedy otvorí skriňu,
a strká do nej,
až kým sa dvere neotvorí
a ona všetko
nepovyhadzuje.
Všetko,
na čo dočiahne,
povyhadzuje.
Skríňa je tam
a tam hore,
až do polovice skrine
dokáže všetko zhodiť
a jedno po druhom
to všetko zje.
Keď tam nikto nie je,
zje všetko, čo chce.
Potom,
keď prídeme domov,
môj Bože,
všade sú prázdne škatule,
prázdne škatule.
A keď jeden pes dokáže
otvoriť skriňu,
všetky psy z toho ťažia.
Máme doma večierok.
A keď sa vrátim,

ach môj Bože!
Všetky psy majú
otvorené ústa,
a sú od žltej farby,
alebo červenej atď...
Ako deti.
Je to ako s deťmi, keď sú
veci všade porozkladané.
Zvyšky jedla.
Takže to musíte vyčistiť.
A oni sú takí šťastní.
Keď sa pozriete do tých očí
a do ich tváří,
nedokážete povedať nič.
Nedokážete ich vyhrešiť.
Nedokážeme ich vyhrešiť,
pretože je to smiešne.
Smejete sa a smejete sa,
až kým vás nebolí brucho.
Nenarobíme nič
s takýmito bytosťami.
S takýmito kriminálnikmi.
Gangstri.
A keď prídete domov,
všetci vrtia chvostom
a usmievajú sa.
„Radi ťa vidíme!“
A potom sa tvária,
akoby sa nič nestalo,
akoby nič neurobili.
Takže... čo narobíte
s takýmito kriminálnikmi?
A také sú všetky psy.
Ak chcete psa,
musíte si to predtým
premyslieť.
Reklama a pravda
nie sú vždy rovnaké, že?
Keď to vidíte vo filmoch,
je to zábava.
Keď ale prídete domov
a všetko máte...
Vaše jedlo je takto
všade na dlážke,
nie je to zábava.
Musíte to upratať.
Goody, ten rottweiler,
on vám skutočne rád
robí radosť.
Keď prídete do môjho domu,

prinesú čokoľvek,
a ponúknú vám to.
Dokonca moju topánku,
môj telefón,
prinesú to v ústach
a ponúknú vám to.
Alebo môj vankúš.
Či moje šaty.
Moju prikrývku.
Čokoľvek, čo má pri sebe,
okamžite zoberie do úst
a prinesie vám to.
Je veľmi štedrý.
Áno, a na jednom videu
vám priniesol loptu.
Áno, áno, aj loptu,
čokoľvek.
Čokoľvek môže vziať,
to prinesie.
Je veľmi štedrý.
Ale ak Hermit
chce tú vec,
aj keď ju už Goody má
vo svojich ústach,
Hermit príde
a vezme si to.
A Hermit vždy vyhrá.
On vždy vyhrá.
Ak on chce niečo,
čo má Goody,
tak Goody nemá
žiadnu šancu udržať si to.
On mu to vytrhne
z jeho úst.
Ak on niečo chce,
vždy to získa.
A Goody má dobré srdce,
vždy mu to dá.
Tak to je s psami.
Bolo by v poriadku, keby
sa hral so svojimi hračkami,
to by bolo v poriadku,
ale on sa hrá s mojimi
topánkami a vankúšmi.
Takže je to všetko zožuté,
chápate?
A keď si to potom vezmem,
ach môj Bože!
Dúfala som,
že keď prídem domov,

nájdem svoje prezuvky,
teplé a pohodlné.
Ale namiesto toho
ich najdem v jeho ústach.
Úplne mokré.
Veľmi oslintané.
To nie je pohodlné.
Ale je ľahké zobrať
prezuvky, áno?
Pretože sú stále tam,
pred dverami.
A on ich vždy zoberie.
Takže teraz sme chytřejší
než predtým.
Pripravenejší.
Preto moji asistenti
kupujú tri či štyri
páry topánok.
Takže ak si on vezme dva,
stále nám nejaké zostanú.
Ale niekedy nie sú
tej istej farby
a niekedy sú obidve ľavé.
Alebo sú obidve pravé.
Moja prikrývka a vankúš
sú vždy zožuté.
Pretože keď prídem domov,
Goody a ostatné psy
mi niečo prinesú
a ponúknú mi to.
Sú veľmi štedrý, ale...
Bola by som radšej, keby
neboli. Dobre, to je všetko.
Teraz sa cítite ľahší,
a môžete lepšie meditovať,
áno?
Niečo pozitívne
a šťastné, dobre. Áno.
Mám veľa historiek so psami
ale nemôžeme stále...
celý čas...
Možno neskôr, dobre?
Áno, áno.
Fajn, prajem vám
dobrú meditáciu.
(Ďakujeme.)
Tak teda. Sadnite si,
sadbite si veľmi pohodlne.